

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/407/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411204837
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1411204837.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci žalobcu: A.. G. R., L. L., Ž. N.. Č.. X, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Ficek, s.r.o., Bratislava, Žilinská ul. č. 14 proti žalovanému: Slovenský zväz záhradkárov - Základná organizácia 4-23 Devínska Nová Ves-BAZ, Bratislava, Uhrovecká ul. č. 12, o zaplatenie 250,28 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 29. apríla 2015, č. k. 11C/213/2011-227, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e .
Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 250,38 eur a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania 40,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v poradí prvým rozsudkom z 28.01.2014, č. k. 11C/213/2011-135 žalobe vyhovel. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením z 25.04.2014, č. k. 6Co/207/2014-159 zrušil uvedený rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd bol síce zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že žalované plnenie je plnením bez právneho dôvodu a žalovaný sa teda jeho prijatím bezdôvodne obohatil, ale napadnutý prvý v poradí rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, keďže žalovaný v odvolaní namietol premlčanie uplatneného nároku. Keďže žalovaný uplatnil námietku premlčania až v odvolaní, odvolací súd by posúdením námietky premlčania postupoval v rozpore so zásadou dvojínštančnosti konania. Zároveň odvolací súd poukázal na to, že žalobca podal žalobu na súd prvého stupňa dňa 12.04.2011 a objektívna 3 - ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku uplynula 07.07.2008. Súčasne však uviedol, že tieto závery platia len potiaľ, pokiaľ sa žalovaný bezdôvodne obohatil neúmyselne. Ak by sa totiž žalovaný bezdôvodne obohatil úmyselne, predmetný nárok sa premlčí v 10 - ročnej objektívnej premlčacej lehote. Doplneným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že žalovaný nedatovaným listom vyzval žalobcu, aby najneskôr do 15.07.2005 ako člen osady zaradený do zoznamu žiadateľov o kúpu záhradky zaplatil sumu zodpovedajúcu výmere ním užívaného pozemku vypočítanú Pozemkovým úradom + spoločné priestory v osade (cesta, chodníky, spoločné priestory) vo výške 7.540,- Sk. Cena za spoločné priestory bola vo výške 1.000,- Sk na kupujúceho. Žalobca poukázal na účet žalovaného sumu 7.540,- Sk dňa 07.07.2005. Zo správy Slovenského pozemkového fondu (ďalej len „SPF“) z 12.09.2014 súd prvého stupňa zistil, že SPF neviduje žiadnu dohodu so žalovaným pred dátumom 07.07.2005 o cene odkupovaných pozemkov. SPF je účastníkom konania na Okresnom úrade Bratislava podľa § 7 zák. č. 64/1997 Z. z., pričom konanie bolo začaté na základe návrhu zástupcom užívateľov pozemkov z 28.10.2005. Dňa 17.02.2014 bol doručený znalecký posudok č. 17/2014 vyhotovený na základe zmluvy o dielo č. XXXXX/XXXX uzavretej medzi SPF a súdnym znalcom

A.. A. Š., ktorým sa stanovuje všeobecná hodnota pozemkov v záhradkárskej osade. Zo správy Okresného úradu Bratislava z 11.09.2014 vyplynulo, že splnomocnenec užívateľov záhradkárskej osady podal návrh na začatie konania podľa zák. č. 64/1997 Z. z. dňa 28.10.2005 a keďže návrh bol podaný až uvedeného dňa, úrad nemohol vypočítať užívateľom pozemkov v záhradkárskej osade sumu, ktorú musia zaplatiť, aby záhradky, ktoré užívajú, im boli prevedené do osobného vlastníctva. Poukázal na to, že pri určení hodnoty pozemku a porastu na ňom, sa postupuje podľa osobitného predpisu a po schválení úvodných podkladov okresný úrad vypočíta výšku náhrady za pozemky zriadené v záhradkárskej osade. Správny orgán mohol podľa právneho stavu v čase podania návrhu vypočítať náhradu za pozemky pre pôvodných vlastníkov až po schválení úvodných podkladov, ktorými sú - geometrický plán zriadenej záhradkárskej osady a register pôvodného stavu. V danom prípade správne orgány v konaní týkajúcom sa vyporiadania pozemkov v záhradkárskej osade B. R. Č.. X-XX L. H. nevypočítali do dňa 15.07.2005 ani žalovanému, ani jednotlivým užívateľom sumu, ktorú by mali užívatelia zaplatiť, aby boli pozemky v záhradkárskej osade prevedené do vlastníctva týchto užívateľov. Takisto do dnešného dňa neboli menovaní správnym orgánom vyzvaní, aby reálne zaplatili nejakú sumu na tento účel. Zo Zmluvy o dielo č. XXX/XXXX-D. súd prvého stupňa zistil, že túto uzavreli dňa 02.05.2000 žalovaný ako objednávateľ a A.. E. K. GEOSTAP ako zhotoviteľ. Jej predmetom bolo vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadenej záhradkárskej osade L. - H. v k.ú. G. v prospech jednotlivých užívateľov záhrad. Zo Zmluvy o dielo č. XX/XXXX uzavretej súd prvého stupňa zistil, že túto uzavreli dňa 02.06.2003 objednávateľ - žalovaný a zhotoviteľ - BBK s.r.o. Jej predmetom bol záväzok zhotoviteľa zabezpečiť a dodať pre objednávateľa podľa zák. č. 64/1997 Z. z. vysporiadanie vlastníctva k pozemkom s vydaním jednotlivých listov vlastníctva na príslušnom katastri pre budúcich majiteľov novovzniknutých parciel v zriadenej záhradkárskej osade nachádzajúcej sa v k. ú. G. v prospech jednotlivých užívateľov záhrad. Z listu p. L. z 30.09.2014 adresovaného žalobcovi vyplynulo, že menovaná sa ako členka výboru ZO SZZ zúčastnila na výbore ZO SZZ dňa 10.05.2005. Rokovania, vrátane predmetného výboru, podľa jej názoru neprebíhali podľa rokovacieho poriadku, konali sa bez podpisovania prezenčných listín, bez zisťovania uznášania sa schopnosti, bez zapisovateľa, bez hlasovaní, len rozdávaním príkazov predsedu. Informáciu, že existuje dohoda o cene pôdy s SPF oznámil predseda E. J. ústne, bez písomného dokladu, s následným príkazom na rozoslanie výpočtového listu. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvého stupňa v prvom rade skúmal dôvodnosť námietky premlčania uplatnenej žalovaným. Uviedol, že žalovaný získal bezdôvodné obohatenie dňa 07.07.2005, teda momentom prijatia platby od žalobcu na základe jeho nedatovanej výzvy. Peniaze mali slúžiť na odkúpenie záhradky, pričom samotné vymedzenie účelu použitia prostriedkov nemožno považovať za rozhodnutie príslušného orgánu žalovaného o uložení konkrétnej povinnosti platiť príspevok v konkrétnej výške, na konkrétny účel. K plneniu žalobcu nedošlo ani na základe vzájomnej dohody so žalovaným, keďže sám žalobca uvádzal, že plnil výlučne na základe nedatovanej výzvy žalovaného. Od počiatku teda neexistoval právny dôvod na plnenie žalobcu v prospech žalovaného a preto dňom 08.07.2005 začala žalobcovi plynúť 3 ročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobou na súde. Táto premlčacia doba uplynula dňom 07.07.2008 a keďže žalobca podal žalobu na súd prvého stupňa až dňa 12.04.2011, žalobu podal oneskorene. Keďže žalovaný sa premlčania dovolal, súd prvého stupňa nemohol žalobcovi premlčané právo priznať (§ 100 ods. 1 Obč. zák.). S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s názorom žalobcu, že išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčuje v 10 - ročnej objektívnej premlčacej dobe. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný uzavrel dňa 02.05.2000 najskôr Zmluvu o dielo s A.. E. K. - GEOSTAP ako zhotoviteľom, predmetom ktorej bolo zabezpečiť pre žalovaného, podľa zák. č. 64/1997 Z. z. vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadenej záhradkárskej osade - L. - H. Y. F.Ú.. G. X. Y. s tým, že bude realizované o. i.: 1/ vyhotovenie geometrického plánu, 2/ zostavenie registra pôvodného stavu (vypracovanie kúpnych zmlúv s návrhom ceny, vypracovanie návrhu na začatie konania na prísl. okresný úrad), 3/ spolupráca s okresným úradom, SPF pri vypracovaní projektu (zabezpečenie vkladu vlastníckeho práva a do katastra). Podľa tvrdenia žalovaného táto zmluva sa nerealizovala a preto žalovaný dňa 02.06.2003 uzavrel ďalšiu Zmluvu o dielo so spoločnosťou BBK s.r.o., ktorej predmetom boli: 1/ záväzok zhotoviteľa zabezpečiť a dodať pre objednávateľa podľa zák. č. 64/1997 Z. z. vysporiadanie vlastníctva k pozemkom s vydaním jednotlivých listov vlastníctva na príslušnom katastri pre budúcich majiteľov novovzniknutých parciel v zriadenej záhradkárskej osade, nachádzajúcej sa v k. ú. G. X.Á. Y. v prospech jednotlivých užívateľov záhrad, 2/ vypracovanie registra pôvodného stavu a zdokladovanie, 3/ spolupráca s okresným úradom a SPF pri vypracovaní projektu pozemkových úprav, 4/ po vypracovaní projektu, ktorý okresný úrad schválil, zabezpečiť vklad vlastníckeho práva k pozemkom v zriadenej záhradkárskej osade do katastra nehnuteľnosti pre tých užívateľov, ktorí zaplatili

SPF i prislúchajúcu náhradu. Termín plnenia bol dohodnutý do 6 mesiacov od podpísania tejto zmluvy. Zo zápisnice Výborovej schôdze zo dňa 13.11.2004 (bod 1.) vyplynulo, že výbor zobral na vedomie stanovisko F. ohľadne doriešenia odkúpenia pozemkov v osade H.. Podľa neho všeobecná bonita pôdy v G. X. Y. je cca 12,- Sk - 13,- Sk, zatiaľ navrhnutá cena za odpredaj je 20,- Sk pre jednotlivých záhradkárov, vrátane spoločne užívaných priestorov. Pri optimálnej spolupráci všetkých zúčastnených strán by podklady na odkúpenie mohli byť pripravené a odovzdané na pozemkový úrad do júla 2005. Z uznesenia výročnej členskej schôdze žalovaného z 02.04.2005 (bod 3.) vyplynulo, že záhradkári sa uzniesli na tom, že odkúpenie záhradkárskej osady do osobného vlastníctva treba realizovať podľa zák. č. 64/1997 Z. z. prostredníctvom firmy BBK s.r.o. V bode 9. výročná členská schôdza uložila výboru pokračovať v jednaní o odkúpení záhradkárskej osady. Výročnej členskej schôdze sa zúčastnilo 68 členov - nadpolovičná väčšina, schôdza bola teda uznášania schopná. Zo zápisnice č. 10 z Výborovej schôdze zo dňa 10.05.2005 (bod 16.) vyplynulo, že výbor rozhodol poslednýkrát vyzvať neplatičov na urýchlené zaplatenie svojich záväzkov, v opačnom prípade dlžný člen nebude zaradený do zoznamu žiadateľov o kúpu a prevod pozemku. V bode 17. je uvedené, že dohodnutá cena s SPF na kúpu je 20,- Sk/m², v bode 18. je uvedené, že J. pripraví výpočtový list pre každého záhradkára s podrobnými podmienkami úhrady a H. zabezpečí distribúciu každému osobitne. Z toho je zrejmé, že členská schôdza žalovaného poverila výbor rozpracovaním úloh v súvislosti s procesom odkupovania záhrad jednotlivými členmi. V tejto súvislosti boli uzavreté dve zmluvy o dielo, pričom prvá zmluva o dielo sa nerealizovala a následne bola uzavretá zmluva s firmou BBK s.r.o., v ktorej sa strany dohodli, akým spôsobom sa bude postupovať pri naplnení tejto úlohy. Zástupca zhotoviteľa F. zo spoločnosti BBK s.r.o. informoval žalovaného - výbor priebežne o postupe, o rokovaní na SPF a pozemkovom úrade. Žalovaný prostredníctvom výboru teda poveril iný subjekt, od ktorého vyžadoval splnenie záväzku podľa zmluvy o dielo sprostredkovaním činností pri vybavovaní vecí v procese odkupovania záhradiek. Výbor tak postupoval v záujme naplnenia účelu odkúpenia záhradkárskej osady pre svojich členov, a nie so zámerom poškodenia členov a obohatenia sa na ich úkor. Z členských schôdz žalovaného vyplynulo, že členovia záhradkárskej osady mali záujem odkúpiť záhradky, a preto si zvolili takýto postup na dosiahnutie svojho zámeru. Žalovaný poveril výbor ďalším rokovaním, tento postupoval v súčinnosti so zástupcom spoločnosti BBK s.r.o., t. j. poveril inú organizáciu, aby vyvíjala túto činnosť, jednalo sa o spoluprácu s p. F.. Výbor sám nerozhodoval, ale vychádzal z toho, čo mu odprezentoval zástupca spoločnosti BBK s.r.o. a prijímal navrhované riešenia. Vzhľadom na to žalovaný podľa názoru súdu prvého stupňa postupoval v záujme dosiahnutia účelu - odkúpenie záhrad, a preto nemohlo ísť z jeho strany o priamy úmysel na úkor iného sa obohatiť, t. j. že by žalovaný vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne by ho získať chcel. Zároveň nešlo ani o nepriamy úmysel, t. j. že by žalovaný vedel, že svojím konaním sa môže bezdôvodne obohatiť, a bol uzročený s týmto následkom v prípade, že nastane. Úmysel žalovaného získať na úkor žalobcu obohatenie, tak nebol preukázaný. O trovách súd prvého stupňa konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uviedol, že súd prvého stupňa síce vykonal dokazovanie dopytom na Slovenský pozemkový fond a Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, avšak tieto dôkazy v napadnutom rozhodnutí opomenul. Namiesto toho nesprávne vychádzal z dvoch zmlúv o dielo, ktoré nemajú žiadnu vecnú ani časovú súvislosť s listom, na základe ktorého žalobca plnil bez právneho dôvodu. Mal za to, že v súvislosti s úmyslom žalovaného získať bezdôvodné obohatenie bolo rozhodujúce to, že žalovaný a jeho orgány minimálne od roku 2000, vrátane rokov 2003, 2004 a začiatkom roku 2005 vedeli kedy, ako a komu peniaze na kúpu parcely patria a hlavne, že nepatria žalovanému. Porušenie priebehu procesu odkupovania podľa zák. č. 64/1997 Z. z. a zmlúv nastalo úmyselnou klamnou informáciou predsedu ZO na výbore dňa 10.05.2005 o dohode so Slovenským pozemkovým fondom o cene a následným zámerným konaním štatutárneho orgánu žalovaného založenom na druhom klamstve o výpočte ceny. Zaštieňenie konania dvoma štátnymi inštitúciami výbor žalovaného potreboval na vytvorenie zdania legálnosti, uvedenie členov do omylu a na obídenie zákona. Súd prvého stupňa tieto kľúčové dôkazy, vrátane priznania sa žalovaného k neexistencii odôvodňujúcich dokladov, úplne ignoroval. Výbor žalovaného rozhodol o výbere peňazí dňa 10.05.2005 svojvoľne, spis neobsahuje žiadny dôkaz o navrhovaných, resp. prijatých riešeniach ohľadne peňazí. Žalovaný vedel, chcel a konal s cieľom získať bezdôvodné obohatenie. Z týchto dôvodov nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže právo na vydanie úmyselne získaného bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v 10 - ročnej premlčacej dobe.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolačný súd je zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že konanie žalovaného, ktorým sa bezdôvodne obohatil, nevykazuje znaky úmyselného konania. Ako už odvolací súd uviedol vo svojom zrušujúcom uznesení, Občiansky zákonník, ani iný občianskoprávny predpis, pojem a podstatu úmyselného konania nevykazuje, vychádza sa preto z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v Trestnom zákone. V prípade bezdôvodného obohatenia o priamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu neprináleží, môže získať, a s týmto následkom bol uzrozumený pre prípad, že nastane. V oboch prípadoch je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnene obohatil, o tom, že svojím konaním získava (priamy úmysel) alebo získať môže (nepriamy úmysel) hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu neprináležia (rozsudok NS ČR zo dňa 20.02.2003, sp. zn. 33 Odo 938/2002).

Pokiaľ by mala byť v prejednávanej veci aplikovaná 10 - ročná objektívna premlčacia doba, bolo by nutné preukázať (v takomto prípade dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu), že žalovaný sa chcel na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť, resp. že s tým bol aspoň uzrozumený. Takéto skutkové zistenia by museli vyplývať z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa, pričom iba samotná skutočnosť, že žalovaný požadoval zaplatenie predmetných súm na svoj účet, jeho úmysel bezdôvodne sa obohatiť nepreukazuje. Konanie žalovaného je potrebné vnímať v kontexte všetkých okolností daného prípadu, keď prebiehal proces odkupovania jednotlivých pozemkov v záhradkárskej osade do vlastníctva ich užívateľov podľa zák. č. 64/1997 Z. z.. Nebolo sporné, že aj samotný žalobca mal záujem získať pozemok, ktorý užíval ako záhradku, do svojho výlučného vlastníctva a že v tomto procese mal za jednotlivých záhradkárov vystupovať a v ich prospech konať, žalovaný. Aj keď z obsahu jednotlivých zápisníc z členských schôdzí a výborov žalovaného nemožno vyvodiť prijatie uznesenia uznesenia s konkrétnym obsahom ukladajúceho jednotlivým členom povinnosť zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, je nepochybné, že táto otázka bola predmetom viacerých diskusií na týchto schôdzach a dokonca členka výboru žalovaného Poláková bola poverená pripraviť výpočtový list pre každého záhradkára s podrobnými podmienkami úhrady a H. mala zabezpečiť jeho distribúciu každému osobitne (zápisnica č. 10 z Výborovej schôdze z 10.05.2005, body 17., 18.). Je teda zrejmé, že žalovaný pri vyberaní peňažných súm od jednotlivých záhradkárov postupoval v dobrej viere, že je na to oprávnený, že sa o tom rozhodlo kolektívne za súhlasu členov záhradkárskej osady a že tento postup bude prospešný pre všetkých členov žalovaného, ktorí mali záujem pozemky odkúpiť do svojho vlastníctva, resp. že takýto postup proces odkupovania záhradiek urýchlil. Takto vyberaná peňažná čiastka síce nebola vopred dohodnutá so Slovenským pozemkovým fondom ani s obvodným pozemkovým úradom, tak ako to uviedol žalovaný vo svojom liste adresovanom žalobcovi, ale žalovaný pri určení jej výšky dôvodne vychádzal zo stanoviska F. z firmy BBK s.r.o., ktorý odhadol, že všeobecná bonita pôdy v G. X. Y. je cca 12,- Sk - 13,- Sk, a preto zatiaľ navrhol cenu za odpredaj vo výške 20,- Sk/m² pre každého záhradkára. Žalovaný teda nekonal v úmysle bezdôvodne sa obohatiť na úkor jednotlivých členov - záhradkárov, ale v úmysle zhromaždiť peňažné prostriedky od jednotlivých záhradkárov za účelom ich použitia na vyplatenie ceny pozemkov v prípade, že konanie začaté podľa zákona č. 64/1997 Z.z. bude úspešné. Pre posúdenie úmyslu, resp. pre posúdenie otázky, či sa v danom prípade jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, bol rozhodujúci úmysel žalovaného pri jeho získavaní, a nie až dodatočné zistenie skutočností, že sa jednalo o bezdôvodné obohatenie. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že ani samotný žalobca platenie tejto čiastky pôvodne nenamietal, hoci od počiatku vedel, že je zo strany žalovaného vyberaná neoprávnene, t. j. bez riadneho právneho titulu. Žalobca v konaní nepreukázal skutočnosť, že žalovaný peňažné čiastky vyberal od jednotlivých záhradkárov pod pláštikom „kúpnej ceny za pozemky“ s úmyslom tieto použiť výlučne pre svoju potrebu, resp. pre svoje obohatenie. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že proces odkupovania pozemkov sa predĺžil, a nie je zavŕšený ani do dnešného dňa, ani skutočnosť, že žalovaný nepravdivo v liste informoval jednotlivých záhradkárov, že cena bola určená po dohode so Slovenským pozemkovým fondom. Tieto skutočnosti nepreukazujú úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť, ale preukazujú len samotné bezdôvodné obohatenie. Odvolacia argumentácia žalobcu tak smerovala skôr k preukazovaniu samotnej existencie bezdôvodného obohatenia, t. j. prijatie plnenia bez právneho dôvodu v tom zmysle, že žalobca poukazuje na nezákonný postup žalovaného, na porušovanie zák. č. 64/1997 Z. z., než k preukazovaniu úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Porušenie zákona žalovaným samo o sebe nepreukazuje úmysel bezdôvodne sa obohatiť. Nemožno preto akceptovať názor žalobcu, že úmysel bezdôvodne sa obohatiť možno vyvodiť už z toho, že činnosť žalovaného bola podľa platnej právnej úpravy zakázaná. Keďže teda žalobca v konaní nepreukázal úmysel (či už priamy alebo nepriamy) žalovaného bezdôvodne sa na jeho úkor obohatiť, uplatnené právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa

premlčuje v 3 - ročnej objektívnej premlčacej dobe uvedenej v § 107 ods. 2 Obč. zák.. Táto premlčacia doba začala plynúť dňom 08.07.2005, teda dňom nasledujúcim po dni 07.07.2005, keď žalovaný prijal predmetnú platbu od žalobcu, a uplynula dňom 07.07.2008. Keďže žalobca podal žalobu na súd prvého stupňa až dňa 12.04.2011, podal ju oneskorene - po uplynutí premlčacej doby. Keďže žalovaný sa premlčania dovoľal, uplatnené právo nebolo možné žalobcovi priznať. Súd prvého stupňa teda rozhodol správne, keď žalobu zamietol.

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p., v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože návrh na ich priznanie nepodal a v odvolacom konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.